

Bezinning 735: Gods sjalom aanbieden

Lucas 10,1-12 = weekdagen 26° week donderdag

Het Woord

Daarna stelde de Heer tweeënzeventig anderen aan, die Hij twee aan twee voor zich uit zond naar iedere stad en plaats waar Hij van plan was heen te gaan. Hij zei tegen hen: 'De oogst is groot, maar arbeiders zijn er weinig; vraag dus de eigenaar van de oogst of hij arbeiders wil sturen om de oogst binnen te halen. Ga op weg en bedenk wel: Ik zend jullie als lammeren onder de wolven. Neem geen geldbuidel, geen reistas en geen sandalen mee en groet onderweg niemand. Als jullie een huis binnengaan, zeg dan eerst: "Vrede voor dit huis!" Als er een vredelievend mens woont, zal jullie vrede met hem zijn; zo niet, dan zal die vrede bij je terugkeren. Blijf in dat huis en eet en drink wat men je aanbiedt, want de arbeider is zijn loon waard. Ga niet van het ene huis naar het andere. En als jullie een stad binnengaan en daar welkom zijn, eet dan wat je wordt voorgezet, genees de zieken die er zijn en zeg tegen hen: 'Het Koninkrijk van God heeft jullie bereikt.' Maar als jullie een stad binnengaan waar je niet welkom bent, trek dan door de straten en zeg: "Zelfs het stof van uw stad dat aan onze voeten kleeft, vegen we van ons af als aanklacht tegen u; maar bedenk wel: het Koninkrijk van God is nabij!" Ik zeg jullie: het lot van Sodom zal op die dag draaglijker zijn dan het lot van die stad.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

De Heer zendt eerst de twaalf uit binnen Palestina (Lucas 9,1-6). En nu de tweeënzeventig buiten Palestina, want er zijn tweeënzeventig volkeren (Genesis 10,2-31). Toch noemt Lucas geen enkel land: dat komt pas in zijn tweede boek, met name Handelingen. Hier beklemtoont hij dat Jezus uit alle volkeren mensen roept en zendt, en wel naar alle volkeren.

En ze krijgen dezelfde volmachten als de twaalf. Ze mogen en moeten aankondigen dat het Koninkrijk van God er is, ook al keert een stad zich tegen hen. Ja, Jezus is heel realistisch: Hij zendt hen als lammeren tussen wolven. Even verder verwijst Hij zelfs naar de Satan (Lucas 10,18).

Al die volkeren zijn klaar voor Gods Koninkrijk, dat heel dichtbij is. De oogst is inderdaad groot. Maar de gezonden treden nooit op in eigen naam of uit eigen kracht. Ze moeten eerst bidden en blijven bidden. Enkel en alleen vanuit het gebed, dus vanuit een diepe relatie met God kunnen ze hun zendingswerk verrichten.

De tweeënzeventig krijgen dezelfde richtlijnen als de twaalf. Het klinkt wellicht wat vreemd dat ze niemand mogen groeten onderweg. Het betekent simpelweg dat er haast is. Ze moeten gefocust blijven op hun missie.

Het is de eerste maal in het Lucasevangelie dat de uitspraak 'het Koninkrijk van God is nabij' valt, zelfs tweemaal. Dat is de kern van de christelijke boodschap. In Jezus is God zelf en zijn Koninkrijk nabij. Het is er, onweerstaanbaar. Geen wolf, geen Satan zal dat tegenhouden of verhinderen. Want de Heer is met hen die Hij uitzendt.

Het woord in mijn leven

Zie ik mezelf als iemand die gezonden is door de Heer? Waartoe zendt Hij mij? Naar wie? Onder welke voorwaarden? Ervaar ik dat zijn sjalom in mij sterker is dan elke weerstand van sommige mensen? Is het altijd mijn hoofdbedoeling aan de mensen Gods sjalom aan te bieden?

Bidden met het Woord

Heer Jezus,
dank voor Uw uitverkiezing!
Dat ik door U gekozen ben
om Uw boodschap te verkondigen
vervult me met diepe vreugde.
Laat Uw sjalom altijd in mij blijven,
wat er ook gebeurt.
Laat me altijd trachten
Gods diepe sjalom te verspreiden:
er is heel veel nood aan.
Zegen alle gezonden
met kracht en volharding. Amen.

© Eric Haelvoet 2017